

ת"פ 51170/12/17 - מדינת ישראל נגד אחמד עלווי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51170-12-17 מדינת ישראל נ' עלווי(עציר)

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פמ"י פלילי
	נגד
	אחמד עלווי (עציר)
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מרדכי (יהונתן) עופרי
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית.

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 25.10.2017 אירעו הפרות סדר במספר מוקדים בענתא בהן נטלו חלק עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, אשר ידו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר שוטרים שהיו במקום, ממרחק של בין 20 ל-50 מטרים. כתוצאה מכך פגעה אבן ברגלו של אחד השוטרים ובידו של אחר. הנאשם נטל חלק באחת מהפרות הסדר סמוך לענתא החדשה בה השתתפו כעשרה צעירים, חלקם רעולי פנים. במהלך ההתפרעות החזיק הנאשם אבן בידו במרחק של כ-25 מטרים מהשוטרים. בגין כך הואשם, הודה והורשע הנאשם בביצוע עבירות של התפרעות (ס' 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977) וניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות [ס' 274(1)-(3) לחוק העונשין].

עבר פלילי

לנאשם הרשעה קודמת בעבירות דומות מהיותו נער, משנת 2013, שהסתיימה ללא עונש מאסר.

תסקיר

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר עולה כי מדובר בבחור צעיר כבן 21, שטרם מעצרו התגורר עם הוריו בשכונת ענתא החדשה, ועבד טרם מעצרו. הוא סיים 8 שנות לימוד ויצא לעבודה, אף כי על פניו, מצבה הכלכלי של המשפחה לא חייב זאת. לטענתו, בשל סביבת מגוריו, היה חשוף לאורך שנים לאירועים עוברי חוק אל מול כוחות הביטחון. ביחס למעשה שבו הודה טען, כי החזיק באבן מתוך כעס על כוחות הביטחון ומתוך רצון לפגוע בהם, ואולם לא

עשה כן לנוכח תגובת כוחות הביטחון בהתפרעות, וחששו להיפגע כתוצאה מכך. שירות המבחן התייחס לכך כי הומלץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר במסגרת הליך המעצר, ואכן נתקבלה החלטה כזו, שנהפכה בבית המשפט המחוזי, ובגין כך נותר הנאשם עצור עד היום. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם שנוטה לאימפולסיביות ואינו מפעיל שיקול דעת מעמיק ביחס למעשיו והשלכותיהם העתידיות. לנוכח מכלול הנסיבות קבע שירות המבחן כי נשקפת מן הנאשם רמת סיכון להישנות העבירות, מחד, ואולם מנה לחיוב את משפחתו הנורמטיבית של הנאשם ואת שאיפותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי בעתיד, מאידך. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בהיעדר בשלות של הנאשם לכך, והמליץ על הטלת עונש מוחשי שיבהיר לנאשם את המחיר שבבחירותיו בהווה ולעתיד לבוא.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש לקבוע מתחם ענישה שבין 12 ל-30 חודשי מאסר, בהתאם למתחם שנקבע בת"פ (מחוזי ים) 21035-11-15 מ"י נ' **נג'אר** (מיום 15.5.2016), אשר אושרר ע"י בית המשפט העליון בע"פ 4324/16 **נג'אר** נ' מ"י (מיום 31.7.2016) (להלן - **עניין נג'אר**). עוד טוענת ב"כ המאשימה, כי יש להטיל על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי מרתיע וקנס משמעותי, לנוכח האמור בתסקיר, עברו הפלילי ונסיבות המקרה, מתוך צורך להדגיש את החומרה במעשיו של הנאשם. ב"כ המאשימה הפנתה בין היתר לת"פ (נוער ים) 15312-10-17 מ"י נ' **פלוגי** (מיום 26.12.2017) שם נגזרו 5 חודשי מאסר על קטין בנסיבות דומות. מגזר דין זה ביקשה ב"כ המאשימה ללמוד מקל וחומר בעניינו של הנאשם - עמו יש להחמיר במידה רבה הרבה יותר. כמו כן הפנתה ב"כ המאשימה לע"פ (מחוזי ים) 13807-05-16 מ"י נ' **שפירא ואח'** (מיום 28.9.2016), שם צוין כך: "אשר לטיבה של השתתפות הנדרשת לצורך הרשעה בשותפות לעבירה כגון דא, נקבע בע"פ 807/99 **מדינת ישראל** נ' **עזיזיאן**, פ"ד נג' (5) 747 (1999) ש'בעבירת המונים, כפי שהייתה במקרה הזה, נוכחותו של כל אחד מההמון מסייעת בידי אלו שבמבצעים את העבירות בפועל" (עמ' 758) (עמ' 5 לפסק הדין).

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם מיום 19.12.2017. הסניגור הדגיש את העובדה שהנאשם לא נטל חלק פעיל בהתפרעות, החזיק אבן ביד והתחרט משום שנמלך בדעתו ללא שמישהו זר סיכל את מעשיו, כך שהמקרה קרוב להגנה של חרטה, הוא לא היה רעול פנים ולא ניסה להסוות את עצמו. עוד טוען הסניגור כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה אינדיבידואלי לנסיבותיו של המקרה. הסניגור היפנה לפסיקה שהסתיימה בענישה מתונה לרבות עבודות שירות ותקופת מאסר קצרה שאינה עולה על 6 חודשים. ב"כ הנאשם המציא אסמכתאות רפואיות לעניין מצבו הרפואי של הנאשם הסובל מעיוות מילדות באגן הירכיים המצריך ניתוח.

קביעת מתחם הענישה

מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך חברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המונח

העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך של שמירה על שלום גופו ונפשו של אדם, שמירה על ביטחון הפרט וביטחון הציבור, והשמירה על כוחות הביטחון, הפועלים למען כלל הציבור יומם ולילה.

נסיבות הקשורות בעבירה (לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין)

בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: כפי שצין הנאשם בעצמו לשירות המבחן, הוא החזיק באבן מתוך כוונה לפגוע בכוחות הביטחון, אך נמלך בדעתו מחשש שייפגע על-ידם - מכאן שהמעשה היה מתכוון ברמה הבסיסית ביותר; הנאשם נטל חלק מינורי בהתפרעויות, לא היה רעול פנים, ובפועל לא השליך את האבן הבודדה שבה החזיק; במהלך ההתפרעות פגעו אבנים בשוטרים, כך שבהתחשב במרחק שבין עמד הנאשם מהשוטרים, ייתכן שהיה מצליח לפגוע בהם וברכוש משטרתי; בפועל לא נגרמו ממעשיו הישירים של הנאשם נזקים כלשהם; אין ספק שמדובר באדם בוגר שהבין את משמעות מעשיו, והימנעותו מהשלמת מעשיו מעידה על כך שבעתים.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת

לרוב מוטלים עונשי מאסר ממשיים שאינם פוחתים מ-5 חודשים. בהקשר זה מפנה לעפ"ג (י-ם) 3148-02-16 מ"י נ' **ג'ועבה** (מיום 24.2.2016), שם נקבע מתחם שבין 8 ל-20 חודשים בנסיבות של התפרעות חמורה בהר-הבית, תוך שהנאשם שם ידה מספר אבנים בעודו רעול פנים כשבהתפרעות נפגעו שוטרים; עפ"ג (י-ם) 30191-02-15 מ"י נ' **אגרוף** (31.3.2015), שם נקבע בנסיבות של התפרעות מאסיבית בהר הבית מתחם שבין 7 ל-11 חודשי מאסר ונגזרו בפועל 11 חודשים לאדם בעל עבר פלילי ותנאי (העונש שנגזר לא כלל את המאסר המותנה שהופעל); עפ"ג (י-ם) 21523-08-15 מ"י נ' **ענאתי** (מיום 14.10.2015), שם נקבע מתחם ענישה של בין 6 ל-15 חודשי מאסר בנסיבות של זריקת שתי אבנים בהתפרעות בעיר העתיקה, והעונש הוחמר ל-6 חודשי מאסר בפועל. אימצתי מתחם זה בת"פ 17526-04-17 מ"י נ' **בדר** (מיום 10.9.2017) שם גזרתי על נאשם 10 חודשי מאסר בפועל, שהיה לו עבר פלילי במעשים דומים. ביום 20.3.2018 הטלתי 10 חודשי מאסר על מי שהורשע בידוי שתי אבנים במהלך התפרעות שבה נפצעו שוטרים (ת"פ 59696-12-17 מ"י נ' **אבראהים**) על בסיס מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר. לאחרונה הטלתי 12 חודשי מאסר על נאשם בנסיבות חמורות יותר - ידויי אבנים וגולות ברוגטקה עם אחרים לעבר כוחות הביטחון - [ת"פ 39122-12-17 מ"י נ' ח'לאילה (מיום 29.3.2018)]. ביום 17.4.2018 הטלתי 9 חודשי מאסר על נאשם שיידה אבן באמצעות רוגטקה במהלך התפרעות (ת"פ 46962-01-18 מ"י נ' **ח'טיב**) על בסיס מתחם שבין 6 ל-15 חודשים. יצוין, כי ביום 7.2.2018 גזרתי את דינו של נאשם, שיידה בפועל אבן אחת במסגרת התפרעות, שם הסתפקתי ב-4 חודשי מאסר בקירוב, על בסיס מתחם שבין 3 ל-14 חודשים (ת"פ 10404-08-17 מ"י נ' **קראוי**) ואולם שם דובר בנאשם ללא עבר פלילי. תלוי ועומד ערעור בנוגע לגזר דין זה.

המאשימה שבה והיפנתה **לענין נג'אר** - כבר אמרתי שלדעתי, ההפנייה אינה במקומה הואיל ומדובר בתיק שנדון בבית המשפט המחוזי כערכאה ראשונה והואיל והמתחם שם נקבע בשל הנסיבות השונות של אותו תיק. מעבר לאמור, בית המשפט המחוזי אישר מתחמים נמוכים במידה ניכרת בתיקים אליהם הפניתי, וממילא רמת הענישה הנוהגת רחוקה מן המתחם הנטען. מעבר לאמור, עיון בענין נג'אר מעלה כי בנסיבות ההתפרעות שנדונה בו, אותו נאשם יידה 10 אבנים לעבר כוחות הביטחון - דהיינו במעשה אחר במהותו לנוכח הידוי בפועל וכמות האבנים ומכאן המתחם המחמיר.

מתחם הענישה

לנוכח נסיבות המעשה, הפחות בחומרתו, בכל פרמטר, מהמעשים שתוארו בפסיקה שסקרתי, יש לקבוע מתחם שיעמוד על בין 5 ל-12 חודשי מאסר וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה (לפי סעיף 40"א לחוק העונשין)

ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם אדם צעיר בתחילת דרכו בחייו, ובוודאי שיש במאסר לפגוע בו, אם כי אין מדובר בהרשעתו הראשונה ואף מאותו תחום; מהתסקיר לא עלה כי הנאשם שהנו רווק, עובד לפרנסת משפחתו בהכרח, כך שהפגיעה במשפחתו מינורית; הנאשם נטל אחריות למעשיו והודה בהם ואף התחרט עליהם לפני כעת.

המיקום בתחם

לפיכך, ובעיקר לנוכח עבר פלילי קודם, סברתי כי יש למקם את הנאשם עד אמצע המתחם שקבעתי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר ויום בפועל לריצוי מיום מעצרו ;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע לרבות עבירה מושלמת או ניסיון, וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ג. קנס בסך 3,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.9.2018 , או שבוע מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים בכל בחודש החל מה-1.9.2018. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע במשך שנתיים מיום שחרורו או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירות שצוינו בתוך התקופה שקבעתי, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

שב"ס יחתים את הנאשם כעת על ההתחייבות טרם החזרתו לבית המעצר.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אייר תשע"ח, 23 אפריל 2018, במעמד הצדדים.